antifa★n.ionias

Νοέμβρης 2018
13

**σκέψεις για προλεταριακή χρήση
από αντιφασιστική σκοπιά**

editorial

Το antifa n.ionias είναι μια αυτόνομη αντιφασιστική ομάδα που ζει, σκέφτεται και αναπτύσσει την δράση της κυρίως στη γειτονιά της Νέας Ιωνίας.

Η ομάδα μας είναι αυτόνομη γιατί γνωρίζουμε πολύ καλά οτι τα εργαλεία που έχουμε στηρίζονται αποκλειστικά στις δικές μας δυνάμεις στα δικά μας χέρια και μυαλά. Δεν υπάρχει κανείς που θα μας σώσει. Οι λογικές διαμεσολάβησης από την αριστερά, τους κρατικούς θεσμούς και τα μμε μας βρίσκουν εχθρικούς.

Αντιφασιστική γιατί όλοι εμείς οι άνεργοι, εργαζόμενοι, φοιτητές , μαθητές δεν τρέφουμε πλέον καμιά αυταπάτη. Καταλαβαίνουμε πολύ καλά πως ετούτη η κοινωνία είναι ταξική και ότι μέρα με την μέρα γκρεμίζεται πάνω από τα κεφάλια μας .

Αυτό το έντυπο μοιράζεται στα σχολεία της περιοχής μας. Για να δηλώσουμε παρόντες στους εχθρούς μας και να ανακαλύψουμε τους φίλους μας. Για να αγωνιστούμε με το μόνο τρόπο που ξέρουμε και αξίζει τον κόπο. Αυτοοργανωμένα, στη βάση της ταξικής μας θέσης, των κοινών αναγκών και επιθυμιών μας.

antifan.ionias@espiv.net
antifaneasiwnias.wordpress.com

ΞΥΛΟ ΣΤΟΥΣ ΣΥΜΜΑΘΗΤΕΣ ΠΟΥ ΔΗΛΩΝΟΥΝ ΜΠΑΤΣΟΣΧΟΛΕΣ

Σε παλαιότερο τεύχος αυτού του εντύπου (συγκεκριμένα στο 8ο!), είχαμε γράψει ένα κείμενο σχετικά με διάφορες “φιγούρες“ μαθητών που συναντάμε στα σχολεία.

Υπήρχε ο ρατσιστής-φασίστας, ο ρουφιάνος, ο φραγκάτος κ.α. αλλά στο συγκεκριμένο κείμενο θα ασχοληθούμε με τον (σε πολλά εισαγωγικά!) “πολυαγαπημένο” μας, συμμαθητή που θέλει να μπει στις μπατσοσχολές.

Ο μαθητής λοιπόν που κάνει αυτήν την επιλογή, είτε επειδή δεν θέλει να μείνει μακροχρόνια άνεργος ή να δουλεύει χρόνια delivery, είτε επειδή όλο το σόι έχει γεμίσει μπάτσους και θέλει να το κάνει περήφανο, είτε επειδή θέλει να τσιμπήσει μια εύκολη θεσούλα στο δημόσιο με bonus τον νόμιμο τραμπουκισμό απέναντι σε μετανάστες και χρήστες, αποτελεί μια αηδιαστική φιγούρα του κάθε σχολείου και κατά την γνώμη μας πρέπει να το ξανασκεφτεί.

Το να πιστεύεις ότι το να γίνεις μπάτσος, δηλαδή όργανο του κράτους, δηλαδή σκυλί των αφεντικών, αποτελεί κάτι σημαντικό, είσαι στη καλύτερη βαθειά νυχτωμένος και στη χειρότερη κραγμένος φασίστας (που σίγουρα θα έχεις φάει 5-10 ανάστροφες από τους antifa συμμαθητές σου). Υπενθυμίζουμε μία πολύ όμορφη φράση που ακούγεται συχνά στην πόλη “Μπάτσοι η ντροπή ΔΕΝ είναι δουλειά!!!”. Μπορεί και εμείς μεγαλώνοντας να μας έχει φάει το σερβιτοριλίκι, το delivery, η δουλειά μέσα σε ένα γραφείο για 12 ώρες σερί, και το graffiti στον λιγοστό ελεύθερο χρόνο μας, αλλά τουλάχιστον ΞΕΦΤΙΛΕΣ μπάτσοι δεν γίναμε.

Υ.Γ. Ένα μεγάλο respect για τα αλάνια στα σχολεία της Ν.Ιωνίας που κρατάνε ακόμα τους τοίχους βρώμικους και γεμάτους συνθήματα (αντιμπατσικά-αντιφασιστικά)

ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΠΙΚΑΙΡΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Μόνο και μόνο στην ιδέα να απομακρυνθούν από το πρόγραμμα του σχολείου τα μαθήματα των αρχαίων ελληνικών και τα λατινικά, ο Άδωνης Γεωργιάδης έπαθε μία ακόμα κρίση και με μακροσκελείς ανακοινώσεις και ομιλίες έκραζε την ντόπια αριστερά που προσπαθεί να κάνει του μαθητές λιγότερο πατριώτες και περισσότερο κομμουνιστές. Το ακούσαμε και αυτό! Διαβεβαιώνουμε τον κύριο αντιπρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας λοιπόν, ότι σε περίπτωση που οι μαθητές αρχίσουν να ξεχνούν τα άπταιστα αρχαία ελληνικά και λατινικά που γιγνώσκουν έως τώρα και αρχίσουν να κομμουνιστικοποιούνται, εμείς θα είμαστε οι πρώτοι που θα το καταδικάσουμε. Όχι γιατί θα είναι κακό. Αλλά είναι κρίμα να μην μπορείς να γράψεις τσακίστε τους φασίστες στα αρχαία ή στα λατινικά.

Για 4η συνεχόμενη φορά οι φίλοι μας οι αριστεροί θυμήθηκαν να τιμήσουν τον αντιφασίστα Παύλο Φύσσα με άλλη μια επετειακή πορεία, βαφτίζοντας τον μάλιστα "αθώο θύμα της εγκληματικότητας". Ο Παύλος Φύσσας δεν ήταν ούτε "αθώος" ούτε "θύμα". Ήταν ένας περήφανος αντιφασίστας χιπχοπας ο οποίος πάλευε τον φασισμό κάθε μέρα, στους δρόμους και στις πλατείες. Έγραφε αντιφασιστικά στιχάκια και υπερασπιζόταν την γειτονιά του απέναντι στους ντόπιους ναζί μέρα με τη μέρα. Η παρουσία του και μόνο απέναντι στους φασίστες ενοχλούσε και για αυτό το λόγο δολοφονήθηκε.

ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΠΙΚΑΙΡΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Με μεγάλη χαρά μάθαμε ότι υπάρχει η ιδέα τα σχολεία να ξεκινούν την πρώτη ώρα από τις 9 το πρωί και όχι από το “βάρβαρο και αποκρουστικό” οχτώ και τέταρτο, τελειώνοντας μία ώρα αργότερα. Μπορεί η απόδοση των μαθητών να μειωθεί ή να αυξηθεί. Μπορεί το συγκεκριμένο μέτρο να βοηθάει στην καλύτερη διαπαιδαγώγηση του μαθητή-τριας. Στην ουσία να σας πούμε, ποσώς μας ενδιαφέρει. Φτάνει που όλοι μας θα ξυπνάμε τουλάχιστον ένα μισάωρο αργότερα, κάποιοι για να πάνε άλλη μια μέρα στο “σχολικό κάτεργο” και κάποιοι άλλοι για να μοιράσουν αντιφαστικά έντυπα στα “σχολικά κάτεργα”!

Στο πανεπιστήμιο της ΑΣΟΕΕ λένε να εισάγουν τα “έξυπνα μάτια” τα οποία θα είναι διάφορα αντικείμενα (κάμερες, φώτα, αισθητήρες έντασης ήχου κ.α.) που θα τοποθετηθούν σε πολλούς χώρους του εσωτερικού της ΑΣΟΕΕ. Στόχος ο καλύτερος έλεγχος σε “σκοτεινά σημεία και αίθουσες” αλλά και η καλύτερη επίβλεψη σε όλο το κτήριο σε 24ωρη βάση. Βρε δεν πάτε στο διάολο λέμε εμείς… Οι κάμερες θα βαφτούν άμεσα με όλων των ειδών τα χρώματα. Τα φώτα θα χρησιμοποιηθούν ως φωτορυθμικά στα ατελείωτα hip-hop παρτάκια που θα γίνουν κατά την διάρκεια της season και οι αισθητήρες ήχου θα καταστραφούν, μη αντέχοντας τα decibel του σκληρού punk. Αυτά...

ΓΗΠΕΔΟ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΑΠΕΙΘΑΡΧΙΑ ΣΤΟ ΔΙΑΟΛΟ Η "NO POLITICA" ΜΑΛΑΚΙΑ

Όσοι ασχολούνται με το γήπεδο θα γνωρίζουν ότι τα άτομα στις κερκίδες δεν είναι όλα τα ίδια. Ζούμε σε μια κοινωνία με ταξικές αντιθέσεις και τα γήπεδα δεν αποτελούν εξαίρεση. Υπάρχουν λοιπόν διάφορες κατηγορίες οπαδών.

Από τη μία υπάρχουν οπαδοί υπάλληλοι του εκάστοτε προέδρου της ομάδας και γενικά όποιου αφεντικού προσφέρει καλό μεροκάματο, έτοιμοι να κάνουν τη βρώμικη δουλειά του. Νταβατζιλίκια και προστασία, μπραβιλίκια και πόρτα σε νυχτερινά μαγαζιά, ρουφιάνεμα, βέρια, πάρε δώσε με μαφίες, επιθέσεις σε όσους αντιστέκονται και δεν συμμορφώνονται με τα πλάνα του εκάστοτε αφεντικού, φιλίες και στήριξη σε ναζί και φασίστες είναι μερικές μόνο από τις ασχολίες των εν λόγω τύπων. Και που και που να βγαίνει και κανά (κρυφο)φασιστικό πανό ή να εμφανίζεται η γαλανόλευκη στο πέταλο. Όλα αυτά βέβαια κάτω από τη ζεστή κάλυψη του "no politica" μανδύα.

Υπάρχουν όμως και άλλοι τύποι που συχνάζουν στα γήπεδα. Οπαδοί που γνωρίζουν συνειδητά ή εμπειρικα -από ένστικτο- ότι ο ταξικός πόλεμος διεξάγεται και μέσα στο γήπεδο. Οπαδοί που δεν γλύφουν και δεν προσκυνάνε κανέναν πρόεδρο. Που μισούν την αστυνομία και τους μπάτσους και δε διστάζουν σε κάθε ευκαιρία να το δείχνουν.Που ρίχνουν σφαλιάρες και κλωτσιές σε όποιον φασίστα τολμήσει να εμφανιστεί στην κερκίδα και να κρεμάσει πανό με εθνικιστικές μαλακίες. Που δεν γουστάρουν σχέσεις με νύχτα και μπραβιλίκια. Που δείχνουν έμπρακτα την αλληλεγγύη τους στα πιο αδύναμα κομμάτια της τάξης μας. Τύπους που εκτός από την κερκίδα θα τους συναντήσεις δίπλα σου σε πορείες και αντιφασιστικές συγκεντρώσεις. Που εκτός από το να γράφουν στους τοίχους συνθήματα για την ομάδα τους, πατάνε και σβήνουν σβάστικες και στοχάδια. Με άλλα λόγια οπαδούς με συνείδηση που είναι ενάντια σε φασίστες και αφεντικά εντός και εκτός γηπέδου. Και έχουν το "no politica" χεσμένο.

Υ.Γ. Respect στα παιδιά από το club της Α.Ε.Κ. στην Ν.Ιωνία. Οι φωτογραφίες μιλούν από μόνες τους.

Ιστορίες από τους δρόμους. vol5

Φέτος το καλοκαίρι είχαμε πάει Θεσσαλονίκη για διακοπές-βάψιμο. Ένα βράδυ αράζαμε σε μια πλατεία πίναμε μπύρες, μαλακιζόμασταν και βάφαμε. Μόλις ένας φίλος είχε τελειώσει το κομμάτι του, σκάει ένας μετανάστης και του ζήτησε να γράψει κάτι στον τοίχο. Έγραψε ACAB στον τοίχο.

Ύστερα αράξαμε όλοι μαζί, ήπιαμε τις μπύρες μας και μιλήσαμε για ότι μισούμε και μας ενώνει, το μίσος μας για τους φασίστες και τους μπάτσους. Μοιραστήκαμε εμπειρίες και ιστορίες και περάσαμε ένα τούμπανο βράδυ. Έτσι θέλουμε τις πλατείες που αράζουμε πολυεθνικές, βαμμένες τίγκα με συνθήματα και γκραφίτια, χωρίς μπάτσους, φασίστες και ρουφιάνους. Κάθε μέρα δίνουμε τη μάχη μας για τον δημόσιο χώρο, να κρατήσουμε τα πάρκα, τις πλατείες και τις καβάτζες μας καθαρές.

Είμαστε πάνκιδες, χιπχοπάδες, μετανάστες, οπαδοί, μια παρέα, μια πλατεία, μια γειτονιά αντιφά.

ΣΤΙΣ ΠΛΑΤΕΙΕΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΠΑΡΚΑ
ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΡΟΥΦΙΑΝΟΙ
ΘΑ ΦΕΥΓΟΥΝΕ ΜΕ ΦΑΠΑ.

Στην εποχή των κανιβάλων ,να μην συνηθίσουμε τον θάνατο

Στις 21/09/2018 ο 33 χρονος Ζακ Κωστόπουλος εγκλωβίζεται σε κοσμηματοπωλείο στην Ομόνοια και στην προσπάθειά του να διαφύγει γίνεται αντιληπτός από το αφεντικό του καταστήματος (Βαγγέλη Δημόπουλο) και τον ιδιοκτήτη γειτονικού μεσιτικού γραφείου (Θάνο Χορταριά) και ξυλοκοπείται άγρια. Το έργο συνεχίζουν οι μπάτσοι που καταφθάνουν στο σημείο και χτυπούν τον Ζακ ενώ είναι αναίσθητος στο έδαφος και του περνούν χειροπέδες. Αποτέλεσμα ο Ζακ να καταλήξει νεκρός.

Είναι γεγονός οτι εκείνη την ημέρα στην Ομόνοια συντελέστηκε μια δολοφονία. Εκτός από την οργή που νιώθουμε, έχει σημασία να δούμε την ευρύτερη εικόνα. Πρόκειται για μια πυκνή μικρογραφία του ελληνικού φασισμού. Μια μικρογραφία που τα περιείχε όλα. Είχε τους ιδιοκτήτες -αφεντικά- οικογενειάρχες, είχε τους μπάτσους, είχε ανακριτές και δικαστές, είχε δημοσιογράφους, είχε θέαμα, είχε κοινωνικό κανιβαλισμό. Είχε με άλλα λόγια τον κύριο φορέα και εκφραστή του φασισμού -το ελληνικό κράτος και την ελληνική κοινωνία.

Ο Ζακ δολοφονήθηκε λόγω της θέσης του και των επιλογών του. Ήταν περήφανος γκέι ακτιβιστής της LGBT κοινότητας, άνηκε στο περιθώριο και έβγαζε την γλώσσα στην κανονικότητα. Για αυτό τον δολοφόνησαν.

Απέναντί του είχε τα αφεντικά για τα οποία η ιδιοκτησία και το κέρδος μετράει περισσότερο από τη ζωή. Τα ίδια τα αφεντικά που υποτιμούν (σε σημείο εξόντωσης) τη ζωή των μεταναστών εργατών, που πιάνουν φιλίες και πάρε δώσε με μαφίες, που ψηφίζουν φασίστες. Είχε απέναντί του τα καθάρματα τους μπάτσους, πάντα πρόθυμοι να σκοτώσουν/βασανίσουν/φυλακίσουν τους φτωχοδιαβόλους, τους περιθωριακούς και όσους αντιστέκονται. Είχε απέναντί του τους δημοσιογράφους να λερώνουν για μια ακόμα φορά το όνομα ενός νεκρού, να διαστρεβλώνουν την πραγματικότητα και να την ανάγουν στη σφαίρα του θεάματος για να αποκρύψουν τις ταξικές αντιθέσεις και να δικαιολογήσουν τη δολοφονία. Είχε απένατί του δικαστές έτοιμους να καλύψουν τους δολοφόνους, είχε ευυπόληπτους πολίτες, ελληναράδες λεβέντες, χειροκροτητές περαστικούς, θεοσεβούμενους μικροαστούς. Όλων των ειδών τα σκουπίδια.

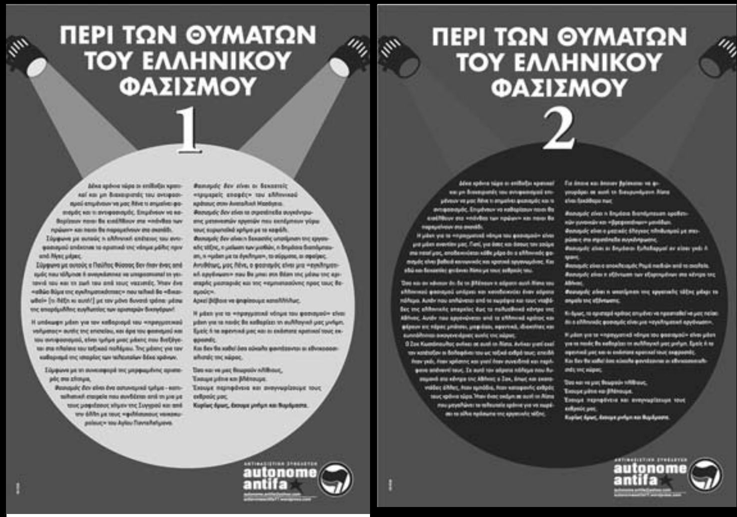
Είχε απέναντί του όλα όσα μισούμε και σιχαινόμαστε.

Ο Ζακ ήταν ένας από εμάς. Είναι ένας από τους δολοφονημένους του αόρατου πολέμου που μαίνεται καθημερινά δίπλα μας. Κρατάμε ανοιχτούς λογαριασμούς με τα αφεντικά και τις βιτρίνες τους. Αναγνωρίζουμε τους εχθρούς μας, οπλιζόμαστε με μίσος ταξικό και δεν ξεχνάμε.

Γιατί δεν τελειώσαμε με τους φασίστες

αφίσα που κολλήθηκε στην πόλη από την ομάδα γυναικών, migada

αφίσες που κολλήθηκαν στην πόλη από τη συνέλευση autonome antifa

Οι δολοφόνοι του Ζακ Κωστόπουλου είναι ένας προς ένας άξιοι εκπρόσωποι του συμπλέγματος μαφίας-δημόσιας τάξης-φασισμού (με ή χωρίς σβάστικα που λυμαίνεται εδώ και χρόνια το κέντρο της Αθήνας. Και το σύμπλεγμα αυτό δείχνει αποφασισμένο να αφήνει πτώματα πίσω του. Στοχεύει την υποτιμημένη μέχρις εσχάτων εργατική τάξη, με τις πολυάριθμες φυλές, τις πολυποίκιλες σεξουαλικότητες αλλά και τις καθημερινές, υπόκοφες ή μη αντιστάσεις της.

Οι δολοφονίες αυτές μας πονούν και είναι πληγές στο συλλογικό μας σώμα. Από την άλλη μας θυμίζουν ότι με τους νεκρούς της τάξης μας μοιραζόμαστε κοινούς εχθρούς. Σιχαινόμαστε το δόγμα "της τάξης και της ασφάλειας", μισούμε τους μπράβους, αηδιάζουμε με τους ρουφιάνους, τους ρατσιστές και τους "ευυπόληπτους οικογενειάρχες". Ισχυρά κίνητρα αυτά, για να μην ξεχνάμε και να προχωράμε.

(απόσπασμα από το κείμενο της αφίσας)

Η μάχη για το «πραγματικό νόημα του φασισμού» είναι μια μάχη εναντίον μας. Γιατί, για όσες και όσους τον ζούμε στο πετσί μας, αποδεικνύεται κάθε μέρα ότι ο ελληνικός φασισμός είναι βαθειά κοινωνικός και κρατικά οργανωμένος. Και εδώ και δεκαετίες φτιάχνει λίστα με τους εχθρούς του.

Για όποια και όποιον βρίσκεται να φιγουράρει σε αυτή τη διευρυνόμενη λίστα είναι ξεκάθαρο πως

φασισμός είναι η δημόσια διαπόμπευση οροθετικών γυναικών και «βρεφοκτόνων» μανάδων
φασισμός είναι ο μαζικός έλεγχος πληθυσμού με στειρώσεις στα στρατόπεδα συγκέντρωσης
φασισμός είναι οι δημόσιοι ξυλοδαρμοί αν είσαι γκέι ή τρανς
φασισμός είναι ο αποκλεισμός Ρομά παιδιών από τα σχολεία
φασισμός είναι η εξόντωση των εξαρτημένων στο κέντρο της Αθήνας
φασισμός είναι η υποτίμηση της εργατικής τάξης μέχρι το σημείο της εξόντωσης.

(απόσπασμα από το κείμενο της αφίσας)

Antifa Διαδήλωση Στόμα με Στόμα // 16.06.2018

Είμαστε από τη γειτονιά. Γυναίκες και άντρες, μετανάστριες και ντόπιοι, μικρότερες και μεγαλύτεροι. Ζούμε εδώ, πάμε σχολείο εδώ, δουλεύουμε εδώ, παλεύουμε εδώ.

Είμαστε στη γειτονιά. Το Σάββατο 16 Ιουνίου κατεβήκαμε στο δρόμο. Με τις δικές μας δυνάμεις. Για να δείξουμε ότι είμαστε πολλοί και πολλές. Πιαστήκαμε αλυσίδες. Γιατί αυτή είναι η δύναμη μας, το ίδιο το γεγονός ότι είμαστε πολλοί και πολλές. Και διαδηλώσαμε. Γιατί δεν πρόκειται να παραδώσουμε τη γειτονιά μας στους μπάτσους

ΧΙΠ ΧΟΠ ΣΤΙΣ ΠΛΑΤΕΙΕΣ ΚΑΙ ΞΥΛΟ ΣΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ

Είναι σίγουρα αντιληπτό απ' όλους, παρ' όλα αυτά αξίζει να το επισημάνουμε: η κουλτούρα του χιπχοπ είναι μια αντιναζί κουλτούρα. Αυτό είναι ένα γεγονός που προέκυψε με την δολοφονία του Killah P, αλλά είναι βγαλμένο από την ίδια την καθημερινότητα της εργατικής τάξης.

Και τι πάει να πει αυτό; Ότι η κουλτούρα του χιπχοπ έχει να περηφανεύεται για την πολυεθνικότητά της. Ότι μισεί παράφορα την αστυνομία. Ότι είναι ικανή να εκφράσει τα ζόρια, να δώσει φωνή

και τους ναζί. Γιατί δεν πρόκειται να ανεχτούμε την εκστρατεία φόβου που δεχόμαστε καθημερινά. Γιατί antifa σημαίνει επίθεση.

Είμαστε η γειτονιά. Και το μέλλον της δεν έχει γραφτεί ακόμα.

στους από κάτω αυτής της κοινωνίας να δημιουργήσει κοινούς κώδικες επικοινωνίας. Να ανατιμήσει την πλατεία και τη γειτονιά, γιατί από εκεί προέρχεται.

Οι αντιφασίστες και οι αντιφασίστριες αυτή της πόλης συχνά καταλαμβάνουμε το δημόσιο χώρο των γειτονιών της με τη μορφή αυτοσχέδιων συναυλιών. Το χιπχοπ συνοδεύει μουσικά αυτή μας τη δυνατότητα γιατί μπορεί να εκφράσει τη θέση από την οποία μιλάμε και την περηφάνια που προκύπτει από αυτήν. Κι επίσης να μας βοηθήσει να κάνουμε τις γειτονιές μας περιβάλλοντα εχθρικά για τους ναζί και τους φίλους τους

(κείμενο από το flyer που καλούσε στη συναυλία)

50 ώρες δουλειάς την εβδομάδα: 540 ευρώ /μήνα

-ψώνια εβδομάδας στο σούπερμάρκετ:	50 ευρώ
-νοίκι:	150 ευρώ
-λογαριασμοί:	100 ευρώ
-βενζίνη για τις μετακινήσεις:	15 ευρώ/εβδομάδα
-λοιπά έξοδα (βόλτες, διασκέδαση κτλ):	50 ευρώ
-υπόλοιπο μήνα:	-30 ευρώ

-

Να ακούς πανηγυρισμούς από τα στενά της Κυψέλης όταν η εθνική ελλάδος τρώει γκολ: αξία ανεκτίμητη

Νέα antifa αυτοκόλλητα στη γύρα!

Στέλνεις mail παίρνεις stuff

antifa neas ionias
Για επικοινωνία: antifan.ionias@espiv.net
antifaneasiwnias.wordpress.com